

Svatá Hora

2

2015

ročník
LII

Svatá Hora v roce 2014 • Křesťanské ctnosti • Svatohorské zvony

Vstupte do jeho bran s díkem, do jeho nádvoří s chvalozpěvem,
slavte ho, dobrořečte jeho jménu!

Neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné,
po všechna pokolení trvá jeho věrnost.

(Ž 100, 4 - 5)

OBSAH

Úvodník

Kříž na sídlišti **3**

Ze Svaté Hory

Děti z Ukrajiny na Svaté Hoře **6**

Zvony na Svaté Hoře **10**

Zprávy ze Svaté Hory **14**

Vyobrazení Panny Marie Svatohorské **16**

Milosti Panny Marie v obrazech **18**

Provinciální kapitula **21**

Spiritualita

Eucharistie **23**

Mravní život křesťana - ctnosti **25**

Informace

Slovo redakce, pozdrav administrátora **4**

Informace k rekonstrukci **5**

Svatá Hora v roce 2014 **9**

Bohoslužby, otevírací doba **26**

Fotografie
na titulní straně
časopisu:

P. David Horáček

Fotografie v časopise:
archiv Svaté Hory

Kříž na sídlišti

Asi znáte fotografie z Ameriky, kde mezi vysokými mrakodrapy vykukuje, nenápadně, věžička kostela. Tyto obrázky se mi vybaví, když chodívám kolem křížků ve městě. Musím se přiznat, že jsem je objevovala postupně. Dříve tu bývala pole, dnes je tu sídlišť, ale křížky zůstaly. A dokonce se o ně někdo stará, a já to nejsem... Na cestě do práce mívám jeden, řekli bychom, klasický. Je zhotoven z kovu a je zapuštěn do kamenného soklu. Stojí mezi dvěma stromy, kaštanem a javorem. Bývá ozdoben umělými kytkami. Ty já sice nemám ráda, ale není to nevkusné. Někdy večer je u něj rozsvícený i kalíšek. Někdo se o něj musí starat, a já to nejsem... Další křížek jsem objevila až po dlouhé době, co jsem chodila kolem. Cesta tam vede trochu do kopce, musím zvednout hlavu, abych ho viděla. Stojí na rohu hradby, u chodníku. Je to také ten klasický typ. Donedávna byl na něm pověšený růženec. Teď už tam není. Před křížkem je ještě starý žulový patník, zůstal tam ze staré silnice. Vedle něj je úzký šerfk. Ten někdo musí stříhat, a já to nejsem... Když chodívám na nákup, u chodníku, pod lipami, vedle parkoviště je další křížek. Jeho kovová část je poměrně propracovaná. Jednou v létě byl ozdoben zlatavými klasy obilí. Někdo je tam musel dát, a já jsem to nebyla... Jiný křížek stojí mezi vilkami u jedné z křižovatek, u rozcestí, jak to kdysi bývalo asi i u ostatních těch křížků, kolem kterých chodívám. Na dušičky bývá ozdoben pěkným věncem ze stříbrného smrku. Někdo ho tam musí dávat, a já to nejsem... A tak když chodívám kolem těchto křížků stojících v městské zástavbě, ráda si vzpomenu na všechny ty, kteří třeba do kostela ani netrefí, ale o křížky se starají, když já to nejsem, a také na všechny ty, kteří si jich, křížů na sídlišti, v úctě všimnou.

Jana Hovorková

Vážení čtenáři,

je to již delší doba, kdy vyšlo poslední číslo Svaté Hory. Se značným zpožděním, za které se nyní omlouváme, vychází nové číslo časopisu. Přesto, že vyšlo nyní, týká se období letošního časného jara, kdy se schylovalo k rekonstrukci celého svatohorského areálu. Samotné rekonstrukci, která právě probíhá, jsou věnována následující připravovaná čísla aktuálního ročníku.

Děkujeme za Vaši trpělivost a prosíme o modlitby k požehnání práce na časopisu.

Redakce

**Římskokatolická farnost
u kostela Nanebevzetí Panny Marie
Příbram – Svatá Hora**

V Příbrami 29. dubna 2015

Pozdrav Pán Bůh ze Svaté Hory od Panny Marie Svatohorské!

Bůh všechno zařídil tak, že nikdy nedostáváme vše pouze pro vlastní potřebu. O všechno se lze podělit a toto pravidlo je platné pro všechny lidi. Každý člověk je stvořen tak, že něco skutečně vlastní teprve v okamžiku, kdy je ochoten se toho vzdát. Dokud nejsem ochoten se rozdat a darovat, nemohu se z toho skutečně radovat. Teprve až se začnu o svůj dar dělit, přinese mi to radost. Dáváním nikdy neztrácím.

Milovaní, s velkou radostí Vám chci oznámit, že Svatá Hora získala dar v podobě grantu na obnovu poutního areálu a baziliky Nanebevzetí Panny Marie. Děkujeme společně Pánu Bohu a Panně Marii.

S velkou lítostí Vás musím zároveň informovat, že jsme nuceni zrušit všechna duchovní cvičení, prohlídky a poutě na Svaté Hoře, a to až do konce roku 2015.

Prosím všechny, kteří si naplánovali duchovní cvičení o pochopení, neboť zde budou probíhat stavební práce, které budou rušit klid tohoto poutního místa.

Moc se omlouvám, a prosím Vás o odpuštění, nemohl jsem toto oznámení učinit dřívě. Prosím Vás o modlitbu, abychom tento velký úkol s Boží pomocí zdárně zvládli. Času máme velmi málo, do konce roku 2015, a rozsah prací je velmi náročný.

Přeji vám požehnaný čas, ať Vám Pán žehná!

o. Mgr. Jan Sokulski, CSsR
administrátor

Byly zahájeny práce na dlouho připravované rekonstrukci Svaté Hory

Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram - Svatá Hora byla na podzim minulého roku schválena Ministerstvem pro místní rozvoj dotace v celkové výši 191 193 830,15- Kč z Integrovaného operačního programu (162 514 755,62- Kč z Evropského fondu pro regionální rozvoj, 28 679 074,53- Kč ze státního rozpočtu ČR) na projekt „Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“ (CZ.1.06/5. 1. 00/24.09583).

Hlavním záměrem projektu je stavební a restaurátorská obnova a revitalizace národní kulturní památky Svatá Hora v Příbrami a její nové využití prostřednictvím rozšířených a nově vzniklých kulturních a vzdělávacích služeb.

Projekt bude sloužit jako modelový projekt obnovy a využití obdobného typu památek. Použité přístupy a postupy budou aplikovatelné na obnovu a využití památek obdobného charakteru po celé České republice.

Nově rekonstruované prostory budou využity pro duchovní činnost, stálou výstavní expozici, budou uzpůsobeny pro pořádání krátkodobých tematicky zaměřených expozic a výstav. Dále budou sloužit k pořádání kulturních akcí pro široké spektrum návštěvníků i pro vzdělávací akce (žáci základních a středních škol apod.). Vznikne badatelské centrum zaměřené na barokní kulturu s hudebním archívem.

V rámci otevřené nadlimitní veřejné zakázky, která probíhala od 22. 12. 2014 do 12. 5. 2015, byla vybrána dodavatelská firma na stavební a restaurátorské práce - Starkon Jihlava CZ a.s. Tato firma má zkušenosti s vzorovou obnovou NKP Klášter premonstrátů Teplá, která by měla být ukončena v červnu tohoto roku.

Fyzická realizace projektu obnovy Svaté Hory byla zahájena dnem podpisu smlouvy o dílo (12. 5. 2015) a měla by být ukončena 30. 11. 2015. Po dobu trvání projektu bude areál Svaté Hory pro veřejnost nepřístupný.

Veškerá duchovní a pastorační činnost bude nadále probíhat v nedalekém exercičním domě na Svaté Hoře. Pořad bohoslužeb je zachován. Půl hodiny před každou mší svatou je otevřeno a je zde možnost svátosti smíření.

Děti z Ukrajiny na Svaté Hoře

Ve třech dvoutýdenních turnusech zavítala do České republiky vždy zhruba třicítka dětí ve věku 10 – 15 let. Ubytovány byly v hotelu v Solenicích nedaleko Příbrami. Česká vláda uvolnila peníze z fondu na pomoc Ukrajině na projekt zaštitěný ministerstvy zahraničí a vnitra.

Program pro děti připravili pracovníci Farní charity Příbram ve spolupráci s Arcidiecézní charitou Praha. Děti tak mohly navštívit například Hornické muzeum, zámek Orlík nebo si projít historické centrum Prahy. Velice pěkný program si pro ukrajinské děti připravili studenti příbramského Gymnázia, kde se děti dočkaly vřelého přijetí.

Do bohatého programu organizátoři zařadili také návštěvu Svaté Hory, a to celkem třikrát. Vždy v pondělí, 9. února, 23. února a 9. března 2015, jsme kolem 10. hodiny uvítali skupinku dětí s jejich učitelkami a doprovodem z Charity Příbram, která se velkou měrou na těchto aktivitách podílela.

Malé návštěvníky jsme nejprve provedli po celém areálu Svaté Hory. Průvodkyně společně s tlumočnickem dětem vyprávěli o historii a zajímavostech poutního místa. Kvůli chladnému počasí se po části svatohorských schodů do kaple Máří Magdalény dokonce běželo. Tam se konečně zvědavci dočkali odpovědi na otázku, od čeho je ten největší klíč...

Po klasické prohlídce jsme rozdělili děti do třech skupinek tak, aby se vešly do menších prostorů. Čekala je prohlídka našich nových chórových varhan na kůru. Zde jim svatohorský regenschor pan Mikoláš Troup poskytl zajímavý výklad s ukázkami hry na tento nástroj. Někteří si hru na varhany i vyzkoušeli. Druhá skupinka si zatím v teple sakristie prohlížela různé typy kněžských rouch, ale hlavně šatičky Panny Marie Svatohorské. Děti hledaly odlišnosti, mohly vidět jedny z nejstarších šateček, i naopak moderní šatičky z mexické látky, nebo také vítězný model se vzorem ovoce z letní soutěže o nejkrásnější dětský návrh. Také je velmi zaujala kasička ve tvaru andělíčka, která stojí vždy u našich jesliček a děkuje pokývnutím hlavy za každý dar. Na památku si děti mohly odnést obrázek se soškou Panny Marie Svatohorské. Třetí skupinka směla jít prozkoumat zblízka našich osm svatohorských zvonů. Odvážní jedinci si zkusili rozhoupat srdce největšího zvonu – Marie. Postupně se skupinky vystřídaly, aby nikdo nebyl o nic ochuzen. Na závěr celého programu děti navštívily prodejnu s muzeem, kde jsme pro ně ještě zachovali výstavu betlémů. Mohly obdivovat perníkový betlém, miniaturní betlém v ořechu, ale i velkolepé keramické dílo žáků Základní školy z Příbrami VII.

A to už se všichni těšili na oběd, který i se zákuskem přichystaly naše kuchařky v refektáři – původní barokní jezuitské jídelně. Na rozloučenou každý dostal malé dárkové mýdlo z produkce firmy Sacromontana, s.r.o.

Bylo jasné vidět, že tyto děti, které jsou v těžké životní situaci, alespoň na nějaký čas přestaly myslet na svá trápení a na jejich tváři se objevil úsměv.

V další části přinášíme rozhovor s koordinátorem celého projektu. Je jím Tatiana Kandratoich, která pochází z Běloruska a v Arcidiecézní charitě Praha se v současnosti věnuje programu Adopce na dálku. Díky její obětavé práci odjžděly všechny děti spokojené a plně zázitků.

TATIANA KANDRATOICH pochází z Běloruska a v Charitě se podílí na několika zajímavých projektech.

Před osmi lety pomohla pražská Charita deseti studentům z Běloruska vystudovat vysokou školu v Česku. Byla jste mezi nimi. Jak na vás Česká republika zapůsobila?

16. září roku 2007 byl mým prvním dnem v České republice. Krásný a slunný den. Vzpomínám, jak jsem byla překvapena krásami staré Prahy. Do Evropy jsem cestovala poprvé. Od první chvíle jsem věděla, že pokud se mi bude dařit, zůstanu. Charita zajišťovala běloruským studentům sociální asistenci a podporu při studiu.

Jaká pak byla vaše cesta k práci v pražské Charitě?

Velmi náročná. Musela jsem projít hodně překážek a životních zkušeností. Poznala jsem na vlastní kůži, jak obtížnou situaci procházejí cizinci hledající zaměstnání. Ačkoli jsem vystudovala vysokou školu a chtěla se uplatnit v oboru sociální práce, nacházela jsem jen občasně brigády. Prodávala jsem u stánku, vyráběla bižuterii. Zaměstnavatelé se nechovali vždy čestně. Setkala jsem se i s podvodem, kdy moje práce nebyla zaplácena. Byly to hodně těžké časy, nechce se mi na to moc vzpomínat. Ale moc ráda vzpomínám na začátek dubna roku 2011, když jsem byla pozvána na výběrové řízení na pozici v Azylovém domě Gloria Arcidiecézní charity Praha. Tím nastal v mém životě zlom.

Pracovala jste v Azylovém domě pro matky s dětmi Gloria. Co bylo vaší náplní práce?

V azylovém domě řešíme sociální situaci uživatelůk, ale také doučujeme děti, vytváříme volnočasové aktivity, pořádáme exkurze. Některé maminky učíme vést domácnost. Pracujeme na posilování rodičovských kompetencí. Maminky u nás hledají podporu, přicházejí s problémy a chtějí, abychom je vyslechli. Potřebují nejen pomoc sociálního pracovníka, ale i člověka, který je pochopí a přijme.

Co vám tato práce dala? Ovlivní člověka práce s maminkami a jejich dětmi, které se často ocitly ve svém životě na dně?

Práce v azylovém domě je obrovskou zkušeností. Každý den se setkáváte s lidmi, kteří potřebují pomoc, kteří hledají řešení svých problémů. Každý uživatel má svoji životní historii. Během nějaké doby praxe v práci s klientem začíná sociální pracovník vidět „kořen problému“. Práce v azylovém domě byla pro mě velkou životní lekcí. Díky této práci jsem

Na kůru s panem varhaníkem

se mohla více integrovat do české společnosti díky tomu, že jsem se naučila chápat i potřeby jiných lidí.

Bulletin vyjde v den, kdy budou odjíždět poslední ukrajinské děti z tábora v Solenicích. Na měsíc a půl jste se do Solenic prakticky odstěhovala, abyste pro tři táborové turnusy zajistila program. Co byl pro vás nejsilnější zážitek?

Nejsilnějším zážitkem pro mě bylo seznámení s lidmi, kteří prošli a procházejí kvůli konfliktu na Ukrajině velmi těžkou životní situací. Přitom dokážou otevřít své srdce. Jsou to věci, které vás vnitřně zasáhnou, ale přitom se těžko popisují a vysvětlují. Kdo si to neprožije, nepochopí. Pobyt mi dal nové zkušenosti v práci s dětmi z Ukrajiny. Málokdo uvěří, že lidé vzdálení tisíce kilometrů nám mohou být tak blízcí, jako bychom se znali celý život. Každý zůstane v mém srdci navždy zapsán. Nejtěžší chvíle jsem prožívala, když děti odjížděly.

Tatiana Kandratovich první zleva

Co podle vás znamenal pro děti samotné, co bylo pro ně největším přínosem?

Měly možnost zapomenout aspoň na krátkou dobu na tu hrůzu, která se děje na Ukrajině. A také možnost poznat českou společnost, kulturu, tradice a některé zvyky.

Zanedlouho převezmáte koordinaci programu Adopce na dálku® v Bělorusku. Co vás na této práci láká?

Popravdě pracovat v programu Adopce na dálku® v Bělorusku bylo mým snem. Pomáhat dětem z Běloruska, z mé rodné země. Moc se na to těším. Už mám nějaké představy a novinky, které bychom mohli do tohoto projektu zahrnout. Také bych se s pracovníky běloruské Charity ráda podělila o své zkušenosti, které jsem získala v Azylovém domě Gloria.

Proč je takový projekt potřeba?

Je smysluplné pomáhat dětem, které pocházejí ze sociálně slabých rodin. Děti a jejich rodiče dostávají nejen materiální podporu, ale také pomoc sociálních pracovníků. Skvělé je, že mají možnost podívat se na pozvání dárců do České republiky a poznat českou společnost, tradice a kulturu.

S laskavým dovolením Arcidiecézní charity převzato z Bulletinu Arcidiecézní charity

Rozhovor vedla Jarmila Lomozová, zástupce ředitele pro PR ADCH Praha.

SVATÁ HORA V ROCE 2014

Svatohorští kněží:

Působilo zde 10 kněží redemptoristů (z toho 2 Vietnamci a 4 kněží nad 80 let věku)
 P. Josef Michalčík, CSsR – provinciál
 P. Jan Sokulski, CSsR – administrátor farnosti
 P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR – farní vikář
 P. David Horáček, CSsR – farní vikář
 P. Břetislav Vaněk, CSsR – výpomocný duchovní
 P. Ladislav Škrňa, CSsR – výpomocný duchovní
 P. Stanislav Muzikář, CSsR – výpomocný duchovní
 P. Vladimír Jedlička, CSsR – na odpočinku
 P. Francis Hoa Dang, CSsR – pastorec Vietnamců v ČR
 P. Josef Nguyen Dat Tan, CSsR – pastorec Vietnamců v ČR

Personál Svaté Hory (celkem 10 zaměstnaných osob):

- kuchyně – 2 osoby
- bazilika - kostelník – 2 osoby
- varhaník – kromě placeného varhaníka vypomáhá s hraním pravidelně 5 dobrovolnic a občasných varhaníci
- exerciční dům – 2 osoby
- správa výpočetní techniky
- požární ochrana
- účtárna je spravována externě účetní firmou
- údržba je zajišťována externí firmou

Služby varhaníků: celkem bylo odehráno

1171 mší svatých:

▪ Mikoláš Troup	671
▪ Ludmila Štefaníková	185
▪ Jana Krmášková	164
▪ Marie Hlaváčková	75
▪ Miloslava Šmolíková	30
▪ Tereška Ježková	24
▪ Marie Šimůnková	10
▪ Jana Hovorková	10
▪ Pavel Šmolík	2

Vysluhování svátostí:

V roce 2014 bylo uděleno 41 křtů dětí, nebyl pokřtěn žádný dospělý. Svátost manželství přijalo 16 párů, v roce 2013 to bylo 13 párů

O počtu zpovědí nemáme přehled

Bylo podáno asi 35000 svatých přijímání

Svátost pomazání nemocných přijalo celkem 92 osob

Další činnost v pastoraci:

Po celý rok probíhala výuka náboženství pro děti z prvních, druhých a třetích tříd
 Pravidelně jednou týdně byl vyučován katechismus pro dospělé

Poutníci:

V roce 2014 navštívilo Svatou Horu cca 120 poutních výprav, z toho: (čísla za lomítkem jsou z roku 2013)

- 64/51 z České Republiky
- 31/36 z Německa a Rakouska
- 4/2 z Polska
- 4/1 ze Slovinska
- 3/3 z Itálie
- 4/5 z USA
- 3 ze Slovenska
- 2 z Filipín
- 1 z Anglie, Francie, Chorvatska, Španělska, Estonska a dalších krajin

Prohlídky v roce 2014:

(čísla za lomítkem jsou z roku 2013)

- Český 64/51
- Německý 46/31
- Ruský 5/10
- Anglický 4/5
- Italský 2/3

Dorazily například i další skupiny z jiných destinací: Slovensko, Francie, Slovinsko, Finsko, Japonsko, Polsko
 Celkem bylo prodáno 4683 vstupenek, v roce 2013 to bylo 4717 vstupenek

Exerciční dům: (čísla za lomítkem jsou z roku 2013)

- Celkem ubytovaných 1371/1274
- Námi pořádané akce 29/24
- Ostatní akce 48/42

Časopis Svatá Hora:

Jeho vydávání řídí Matice Svatohorská
 Vychází 6x do roka a náklad je 3050 výtisků
 Přes 2800 stálých odběratelů z celé Evropy

Opravy na Svaté hoře:

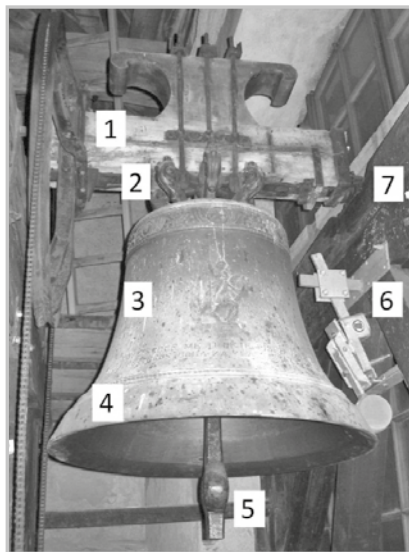
- Oprava střechy baziliky
- Kolaudace nové kuchyně
- Oprava svatohorských schodů
- Oprava zavlažovacího systému kolem baziliky
- Běžné provozní opravy

SVATOHORSKÉ ZVONY

Martin Dušek, Petr Dušek

Zvony člověku sloužily svým zvukem v celé své historii. Svolávaly k modlitbám a doprovázely člověka při náboženských obřadech od narození až do smrti. Varovaly také před ohněm, povodní i před nepřítelem, sloužily jako navigace či ohlašovaly radiální poplach. V neposlední řadě byly také hudebním nástrojem. Poslání zvonů vystihuje i latinský verš „Vivos voco, mortuos plango, fulgura frango...“ – „Živé volám, mrtvé oplakávám, mračna zaháním...“.

Pohárovitý tvar zvonu a správný materiál se vyvíjel po dlouhá staletí. Jako nejlepší materiál dnes výrobci zvonů používají zvonovinu, tzv. zvonářskou bronz, což je slitina 78 % mědi a 22 % cínu. Každý zvon charakterizuje několik rozměrů a částí. Pro výsledný tón je důležitá velikost, hmotnost, dolní a horní průměr, p rofil žebra, mohutnost zesílené části úhozového okruhu, tzv. věnce, a velikost, tvar a váha srdce. Na všechny rozměry existují přesně stanovené propočty, které se ve zvonářských dílnách dědí z generace na generaci. Kromě základního nejhlubšího tónu vydává zvon vyšší alikvotní tóny, které zní současně s tónem základním. Součástí zvonů je také závěsné zařízení: hlava s hřídelem a pákou v ložiscích umístěných ve zvonové stolici.

Svatohorský zvon Václav

- 1 – hlava, hlavice;
- 2 – koruna;
- 3 – krk, plášť;
- 4 – věnec;
- 5 – srdce;
- 6 – elektromagnetické bicí kladivo;
- 7 – ložisko

Svatohorské zvony byly pořízeny na náklad Matice svatohorské. Pocházejí z let 1934 a 1935 ze zvonářské dílny Rudolfa Pernera z Českých Budějovic. Jsou umístěny v nízké věži s baňovitou, mědí krytou střešou. Ve zvonici je zavěšeno osm zvonů. Pět z nich (Maria, Vykupitel, Alfons, Václav a Barbora) se používá ke zvonění. Tři zvony (Alois, Anna a Vít) jsou nevykyvné a spolu s ostatními pěti tvoří zvonohru. Ta v současnosti hraje každou lichou hodinu od sedmi do sedmnácti hodin. Šestkrát denně tři minuty před odbitím celé hodiny zahraje refrén Svatohorského Zdrávasu „Bud' nám milostivá, oroduj za nás, ó Panno Maria“.

Elektromagnetické bicí kladivo zvonu Alfons odbije každou čtvrt hodinu. Jeden úder ve čtvrt, dva v půl, tři ve tři čtvrtě a čtyři v celou. Po čtyřech úderech zvonu Alfons odbije elektromagnetické bicí kladivo příslušný čas do největšího zvonu Maria.

Pětice výkyvných zvonů je elektrickým pohonem (ovládání v sakristii) rozhoupána vždy v 6 hodin, v poledne a v 18 hodin. V neděli tyto zvony „zvou“ věřící na mši před devátou hodinou. Dále se zvony rozeznávají při svatbách, pohřbech, v neděli po „jedenácté“ mši, na Zelený čtvrtek, na Bílou sobotu a při mimořádných církevních a kulturních událostech (např. volba papeže či zahájení Noci kostelů).

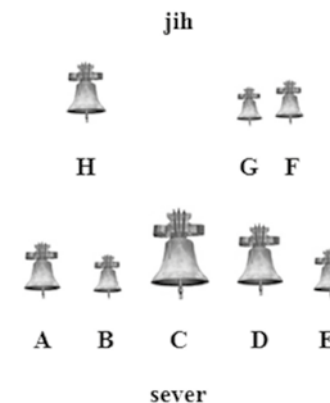
Proslulá zvonohra byla i za nacistické okupace během druhé světové války zařazena do kategorie D, tedy mezi zvony umělecky a historicky nejceněnější. Díky tomu zůstala zachována jako kulturní památka a zvony nebyly jako jediné v Čechách zrekvírovány pro vojenské účely.

Po listopadu 1989 byla zvonohra opatřena novou řídicí jednotkou a elektronikou.

Podle názoru odborníků patří zvony svým laděním mezi nejzdařilejší hry v našich zemích. Ve společné souhře se ozývá zcela výjimečně i hluboký subkontra tón C.

Půdorysné schéma zvonohry

- A – zvon Alfons
- B – zvon Barbora
- C – zvon Maria
- D – zvon Vykupitel
- E – zvon Václav
- F – zvon Anna
- G – zvon Vít
- H – zvon Alois

A – ALFONS

Zvon Alfons je svou hmotností 789 kg čtvrtým nejtěžším zvonom svatohorské zvonohry. Jeho spodní průměr je 107 cm. Šestiramenná koruna je zdobena ornamentem. Tón G' je při zvonění tvořen úderem létajícího srdce nebo údery vnějšího elektromagnetického bicího kladiva. Zvon odbijí před časovým zvoněním jeden úder ve čtvrt, dva údery v půl, tři údery ve tři čtvrtě a čtyři údery v celou hodinu.

Plášť je v horní části zdoben ornamentálním pásem, v němž jsou po celém obvodu pravidelně rozložena písmena, z nichž se dá vyčíst jméno zvonu. Na středu severní strany je asi třicet centimetrový reliéf sv. Alfonse a pod ním text:

ALFONSE, NAŠ OTČE, PĚVČE NEBES PANÍ,
ŽEHNEJ SYNŮM SVÝM, JIŽ MARIIN HRAD CHRÁNÍ!

SVATOHORSKÉ ZVONY

Svatý Alfons Maria z Liguori

se narodil 27. 9. 1696 v Marianelle poblíž Neapole ve šlechtické rodině. Byl všestranně nadaný. Dosáhl vzdělání v humanitních oborech, v klasických i moderních jazycích, v hudbě i výtvarném umění. Zkomponoval několik hymnů, mezi něž patří i nejpobulárnější italská vánoční koleda *Tu Scendi Dalle Stelle*. V sedmnácti letech získal doktorát z civilního i církevního práva.

Proti vůli otce zanechal kariéry advokáta a rozhodl se zasvětit svůj život Bohu a stát se misionářem. Na kněze byl vysvěcen roku 1726. Známe je jeho dílo takzvaných „večerních kapliček“ – setkání s cílem uskutečňování společenství modlitby, vzdělávání a sociální péče.

9. 11. 1732 založil Kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele, v níž dodnes její členové následují Krista v hlásání radostné zvěsti chudým a opuštěným. Členové kongregace konají lidové misie.

Alfons napsal 111 děl z oblasti spirituality a teologie. Největším dílem je *Morální teologie*.

Zemřel 1. 8. 1787 v Paganu. Je učitelem církve, patronem zpovědníků a morálních teologů.

Text na jižní straně připomíná sv. Alfonse Mariu z Liguori, zakladatele řádu redemptoristů, a dvoustleté výročí založení řádu a přináší jména donátorů a výrobce zvonu:

**NA PAMÁTKU
200 LET OD ZALOŽENÍ KONGREGACE
NEJSV. VYKUPITELE VĚNUJÍ SYNOVÉ A CTITELÉ
ALFONSOVI.**

**REKTOR P. OTTO LOULA,
P. JAN KUČERA, FR. ALF. JANKŮ,
P. BER. ČÁKA, FR. KLEM. NOSEK,
P. IGN. COUFAL, FR. FEL. DANĚČEK,
P. VOJT. METELKA, FR. JAR. PIJÁLEK,
P. FRANT. NOVOTNÝ, FR. JUST. VÁŇA.**

**P. JAN KOŠŇAR,
ULIL MNE R. 1933**

MISTR RUDOLF PERNER Z Č. BUDĚJOVIC.

B – BARBORA

Zvon Barbora je svou hmotností 303 kg a spodním průměrem 80 cm druhým nejmenším svatohorským zvonem. Šestiramenná koruna je zdobena jednoduchým ornamentem. Létající srdce a vnější elektromagnetické bicí kladivo rozeznávají zvon tónem C". Horní obvod pláště je pokryt zdobným ornamentálním pásem.

Text na severní straně zvonu:

**VOLEJTE K MARIÍ
JOSEFE S BARBOROU PANNOU,
BY ŠTASTNĚ DÍTKY SVĚ
PŘEVEDLA VĚČNOSTI BRANOU!**

ULIL L. P. 1934 RUDOLF PERNER Z Č. BUDĚJOVIC.

Vedle textu na západní straně zvonu vystupuje asi patnácticentimetrový obraz sv. Josefa a na východní asi dvaceticentimetrový reliéf sv. Barbory. Jiný text ani výzdoba na zvonu nejsou.

Pokračování v příštím čísle časopisu

Zvonice

Svatá Barbora

Od středověku patří mezi čtrnáct svatých pomocníků v nouzi. Žila na konci třetího století v Nikomedii (dnešní Turecko). Oplývala krásou, učeností a bystrostí.

Obrátila se na křesťanskou víru, což její otec nestrpěl a dal dceru zavřít do věže. Následně, po jejím tajném přijetí křtu, ji chtěl otec tvrdě potrestat. Podle legendy však Barbora při svém útěku před krutým otcem byla ochráněna skálou, která se náhle otevřela a dívku skryla.

Proto je Barbora patronkou horníků. Nakonec byla z popudu vlastního otce krutě mučena a zohavena, načež zemřela otcovou rukou, státa mečem. Bylo to roku 306 za pronásledování křesťanů.

Zprávy ze Svaté Hory

- ☐ V pondělí 19. ledna krátce po 11. hodině zemřel ve svém pokoji v klášteře na Svaté Hoře, zaopatřen svátostmi, P. Břetislav Vaněk, CSsR. V jeho posledních dnech se o něj obětavě staralo několik věrných svatohorských duší, zejména paní Majka Dubnická a sestřičky z Charity, paní Jana Štěpánová a Jitka Livorová. Poděkování za pomoc patří také varhanici Ludmile Štefanikové i kostelníkovi Jiřímu.
- ☐ V sobotu 24. ledna v 10:30 jsme slavili zádušní mši svatou za zesnulého P. Vaňka. Liturgii předsedal otec biskup Karel Herbst, SDB. Kázání přednesl bývalý provinciál redemptoristů a nynější generální vikář v Lito-měřicích, P. Stanislav Příbyl, CSsR. Obřady posledního rozloučení vedl současný provinciál redemptoristů P. Josef Michalčík, CSsR a obřad u hrobu vedl P. Petr Beneš, CSsR, zástupce provinciála. Na pohřeb se šla řada kněží, věřících a početné příbuzenstvo zesnulého P. Vaňka. Po uložení do hrobu redemptoristů na místním hřbitově v Příbrami byl společný oběd a posezení v refektáři na proboštví.
- ☐ V pátek 30. ledna zasedal výbor Matice svatohorské. Kromě jiného se zabýval výtěžkem prosincového benefičního koncertu pana Vratislava Kříže, Přemysla Kšici a Vladimíra Rejka. Koncert navštívilo 73 platících posluchačů a výtěžek 21.900,- Kč byl věnován na dostavbu svatohorských varhan.
- ☐ V pondělí 9. února navštívil Svatou Horu první turnus dětí z Ukrajiny. Více na jiném místě tohoto čísla.
- ☐ V neděli 15. února se ve svatohorské bazilice uskutečnil koncert sborů z Milevska (sbormistryně Anděla Maršálková) a smíšeného komorního sboru Dr. Vladimíra Vepřeka (sbormistr Pavel Šmolík). Nejprve vystupovaly sbory jednotlivě, v závěru zazpívaly společně. Následoval společný večer obou sborů v refektáři proboštví.
- ☐ V úterý před Popeleční středou tradičně navštívili Svatou Horu poutníci z Mnichovic se svým knězem Ivanem Kudláčkem. Kromě mše svaté v 9:00 hodin se konala až do odpoledních hodin adorace Nejsvětější svátosti, v odpoledních hodinách pak pobožnost křížové cesty. Programu se zúčastnili i někteří příbramští farníci.
- ☐ V pondělí 23. února přijela na Svatou Horu druhá skupina dětí z Ukrajiny. Poslední turnus zde měl připravený program na pondělí 9. března.
- ☐ Na svém 140. zasedání dne 25. února výbor Matice Svatohorské vzal na vědomí informace o plánovaném

zahájení třetího ročníku výstavy fotografií Svaté Hory, které se uskuteční v dubnu 2015 na Katolické teologické fakultě v Praze.

- ☐ Ve dnech 13. – 15. března probíhalo v domečku na Svaté Hoře formační setkání Saleziánů.
- ☐ Od pátku 13. do neděle 15. března trávili čas na Svaté Hoře čeští krajané. Každoročně sem přijíždějí, aby zde v rámci společného víkendu zažili duchovní obnovu a milé setkání. V neděli se zúčastnili mše svaté v 9:00 hodin v bazilice, hlavním celebrantem byl P. Bohuslav Švehla, působící v Německu. Koncelebrovali P. Stanislav Muzikář, CSsR a P. David Horáček, CSsR.
- ☐ Od 16. do 18. března se uskutečnilo v prostorech exercičního domu setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského.
- ☐ Ve středu 25. března obnovily při mši svaté v 9:00 hodin, kterou celebroval P. David Horáček, CSsR, své zasvěcení Panně Marii členky Mariánské družiny z Příbrami.
- ☐ V pátek 27. března se opět sešel výbor Matice svatohorské, který na svém 141. zasedání mj. schválil proplacení faktury za rozeslání časopisu Svatá Hora č. 1/2015 ve výši 14 517,40 Kč a zahájil konkrétní přípravy výroční členské schůze, která se uskuteční dne 30. května 2015.
- ☐ Letošní postní duchovní obnovu, kterou vedl ve svatohorské bazilice 28. března P. Jozef Andrejčák, OCr., se zúčastnilo méně věřících, než v jiných letech.
- ☐ Květná neděle letos vyšla na 29. března. Při mších svatých v 9:00 a 11:00 hodin se věřící mohli zapojit do průvodu s ratoletmi z náměstí do baziliky.
- ☐ Mše svatá na památku poslední večeře se konala 2. dubna v 17:00 hodin. Hlavním celebrantem byl nejstarší člen komunity svatohorských redemptoristů, P. Ladislav Škrňa, CSsR. Spolu s ním koncelebrovali všichni svatohorští kněží.

Mytí nohou na Zelený čtvrtek

- ☐ Na Velký pátek jsme se pomodlili křížovou cestu v 15:00 hodin v ambitech, a to kvůli počasí, které nám nedovolilo projít ji na svatohorské louce. Obřady

Velký pátek

se konaly v 17:00 hodin. Křížovou cestu i velkopáteční obřady vedl P. David Horáček, CSsR. Spolu se sboristy též zpíval pašije.

- ☐ 4. dubna, na Bílou sobotu, přijalo ve svatohorské bazilice křest 7 dospělých osob. Liturgii předsedal P. Jan Sokulski, CSsR, administrátor Svaté Hory.

Křest při vigílii vzkříšení

- ☐ O velikonoční neděli jsme při mších svatých světili pokrmu, které si donesli věřící.
- ☐ Odpoledne na Velikonoční pondělí zazpíval Svatohorský chrámový sbor postní a velikonoční skladby ze svého repertoáru v rámci tradičního Velikonočního koncertu.

Vigilie vzkříšení

Regenschori při pašijích

Výběr pro Svatou Horu

výběr 10 529 mil. Kč • obřad 4 399 mil. Kč

Vyobrazení milostné sochy Panny Marie Svatohorské

Mariánský sloup

Poutníci, kteří se zdaleka či z blízkého okolí vydávali a stále se vydávají na cestu, aby směřovali své kroky k Panně Marii Svatohorské, mohou, když se blíží k Příbrami, zahlédnout již z dálky věže Svaté Hory, která bdí nad městem Příbramí jako ochranný hrad. Na Svatou Horu je pak možno vystupovat po svatohorských schodech, jak jsme zmínili v minulém díle, nebo po různých cestách vedoucích na toto poutní místo z několika směrů. Cesty se sbíhají na prostranství před Svatou Horou, na svatohorském náměstí. Před námi se otevírá celý poutní areál ve své velikosti a kráse, tento pohled poutníka či návštěvníka uchvacuje, přivádí k úžasu. Než vstoupíme dovnitř, zaměříme pozornost na mariánský sloup umístěný uprostřed svatohorského náměstí.

Na vrcholu mariánského sloupu se nachází vyobrazení Panny Marie Svatohorské v podobě nevelké sochy, která je pozlacená.

Sloup byl postaven v roce 1661. Je vytesán z pískovce. Kolem něho se nacházejí žulové stupně. Donátorem byl Jaroslav Jáchym hrabě Koc z Dobrše. Sokl je tvořen volutovými útvary. Na jedné straně vidíme korunu, pod ní drobný maskaron - ornamentální motiv v podobě stylizované tváře, dále dvě místa pro erby - zde bývaly vymalovány erby Koců a Klenovských (Josef Kopeček: Svatá Hora, 2006, s. 154-155), které se však smyly a místa pro erby jsou prázdná. Dále vidíme kartuši s latinským nápisem SVB TVVM PRAESIDIVM CONFVGIMVS - Pod ochranu Tvou se utíkáme, na druhé straně soklu IHS - Ježíšův monogram mající kořeny v řečtině či taktéž znak jezuitů - s křížem a srdce s hřeby. Na soklu se nachází patka sloupu, na ni navazuje válcový dřík, ve spodní části zdobený čtyřmi listovými ornamenty, a celek uzavírá hlavice sloupu. Na vrcholu je pak umístěna socha Panny Marie Svatohorské. Původně sloup stál na prostranství před poutním areálem blíže k jeho sever-

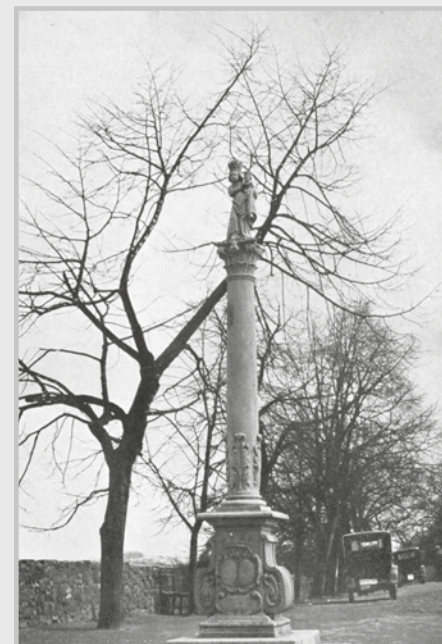
Socha Panny Marie Svatohorské na mariánském sloupu

nímu okraji; při úpravách náměstí v roce 1934 byl přesunut jižním směrem na osu hlavního vstupu.

Socha je, jako i celý sloup, vytesána z pískovce. Sochař sledoval v základních proporcích - gestikulaci, posazení Ježíška na ruce Panny Marie, atd., předlohu, kterou byl originál milostné sošky. Když sochu na sloupu detailněji pozorujeme, můžeme si všimnout, že hlavu Panny Marie i Ježíška zdobí koruny, jež jsou ale odlišné od těch, kterými byla socha Panny Marie Svatohorské korunována při Korunovaci dne 22. června 1732. Koruny této sochy na mariánském sloupu jsou utvářeny z liliových motivů a odkazují na to, že socha na mariánském sloupu byla vytesána již před rokem 1732. Po tomto datu jsou vyobrazení Panny Marie již s kulatými barokními korunami, jež odpovídají těm, které byly na hlavu Ježíška a Panny Marie vloženy při Korunovaci v roce 1732.

Můžeme se ptát, proč kamenná a pozlacená socha Panny Marie, která se nachází na vrcholu sloupu, stojí jakoby zády k příchozím a její pohled směřuje ke Svaté Hoře. To, že k nám socha stojí zády, je zřejmě pouze první dojem. S větší pravděpodobností je tomu tak, že Panna Maria jde s námi anebo před námi a my ji následujeme. Také si lze vzpomenout na nejrůznější sochy ať už svatých nebo Panny Marie, které byly nošeny v procesích, kdy tyto sochy vnímáme tak, že jsou nesené uprostřed v procesích a lidé je následují. Dříve tomu bývalo tak, že svatohorští kněží vycházeli v doprovodu ministrantů vstříc procesím poutníků a vítali je právě u mariánského sloupu na Svaté Hoře. Při slavnosti Korunovace a o poutní slavnosti procesí se svíci při sobotní večerní vigílii a v neděli procesí se sochou Panny Marie Svatohorské obchází celé náměstí kolem mariánského sloupu.

Eva Hovorková

Mariánský sloup na fotografii v knize F. X. Holase: Svatá Hora, vydáno v roce 1929

Procesí poutníků ze Slovenska u mariánského sloupu při slavnosti Korunovace 16. 6. 2012

Milosti Panny Marie v obrazech

Svatohorský komiks

Svatohorský komiks

Svatohors

V minulých dvou vydáních jsme v našem seriálu o zázracích a milostech Panny Marie Svatohorské započali procházku jižním křídlem ambítů, na jejichž klenbách si prohlédneme malby a výjevy inspirované záznamy ze svatohorských kronik. Pokračujme tedy se zakloněnou hlavou v cestě směrem od Pražské kaple ke kapli Březnické. Ještě než dojdeme k oltáři Zasnoubení Panny Marie, čekají nás další tři obrazy (očíslované 27 – 29), které tentokrát pojednávají o napadení býkem a nebezpečném pádu z koně. Podívejme se, co o nich říká náš průvodce, redemptorista P. Václav Smolík:

27.

Obraz vpravo je záhadný. Před vysokým domem leží na zemi povalená žena, na kterou doráží zuřivý býk. Záhadný jest obraz z té příčiny, že v žádné z kronik svatohorských nelze zjistit nějaký podobný případ, vyjímaje jednu událost, která se však lépe hodí k vysvětlení obrazu na straně protější. Stručná latinská kronika uvádí sice každý rok dlouhou řadu těch, kteří zde na Svaté Hoře děkovali Matce Boží „za

záchranu v patrném nebezpečení života“, ale to našemu účelu nestačí, když se nepraví, v čem to nebezpečí záleželo. Naštěstí obraz sám dosti jasně naznačuje, že to bylo nebezpečné přepadení od zdivočelého býka nebo krávy.

28.

Stejně záhadný je obraz na druhé straně. Býk doráží na osobu s dítětem v náručí, ležící na zemi. Žena má krátkou suknicí, jak je nosívají ženy na venkově při domácích pracích. Z druhé strany je také žena s dítětem v ruce. Od Rodičky Boží Svatohorské osvětlují obě ty skupiny paprsky na znamení, že oběma se dostalo nějaké milosti. Zde

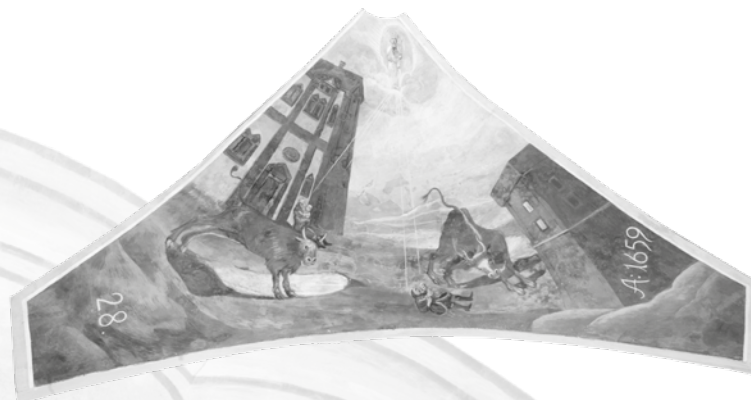
zobrazena událost, kterou zapsal kronikář svatohorský r. 1659 těmito slovy: „Dne 3. března ozdravěly zde i matka i dcera, jak svědectví pánů radních z Berouna a rytíře Zikmunda Měsíčka z Příbrami stvrzuje: Anna Bastlová ze Želkovic u Hořovice, farností borecké, hluchá, měla dceru Alžbětu od narození němou a hluchou. Nedávno poranil trkavý vůl Alžbětu rohem svým pod oko, div že jí oko nevyrazil. Rána byla z délky prostředního prstu hluboká; tím bezmála slepá byla. Matka s ní putovala sem na Svatou Horu, aby obě uzdraveny byly; obě se zde Svatohorské Matce Boží poroučely a svatohorskou vodou umyly. Dne 3. března zde nabyla sluchu, dcera pak zraku, sluchu i daru řeči. Na žádost zdejších důstojných Pánů jesuitů předvolány byly obě před radní pány berounské, kteří všechny ty věci vyšetřili a za pravdu uznali.“

29.

Obraz vlevo představuje jezdce, s ním se kůň na znak překotil; jezdec se marně namáhá, aby se vyprostil z této choulostivé polohy. Kronikář o tom píše: „7. července r. 1688 zavěsil zde Karel Lefler ze Solšic u Vlašimi zaslibný obraz na plátně představující, jak ho Rodička Boží chránila v nebezpečnosti, když vrací se koňmo domů z trhu výročního z Chrudimi, nešťastně s koně spadl a obě nohy by si byl nepochybně zlomil, kdyby byl hned nevzýval důvěrně Rodičky Boží Svatohorské za pomoc.“

Následuje oltář zasvěcený Zasnoubení Panny Marie.

S využitím textu P. Václava Smolíka CSsR připravil Mikoláš Troup

28.

Provinciální kapitula Pražské provincie Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele

Ve dnech 12. – 14. ledna tohoto roku se v klášteře na Svaté Hoře uskutečnila provinciální kapitula Pražské provincie Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele. Jednalo se o IX. oficiální setkání redemptoristů české provincie po obnově činnosti kongregace před pětadvaceti lety. Že se jedná o setkání důležité, vyplývá už z toho, že kapitula je ústavodárným shromážděním provincie, které v provincii vydává nejdůležitější rozhodnutí – je tedy jejím řídicím orgánem. Výkonným orgánem je pak provinciál se svou radou, kteří jsou na kapitule voleni.

V naší provincii je ustanoveno čtyřleté období konání kapituly s dodatkem, že se uskuteční přinejmenším jedno řádné zasedání v daném období. Mimořádných zasedání může být za celé čtyřleté období víc. Při řádném zasedání se odehrává v první řadě zhodnocení uplynulého období. Hodnotící zprávu předloží a přednese provinciál, dále provinciální ekonom, všichni rektori jednotlivých domů (jsou to domy Svatá Hora, Frýdek, Tasovice – jinde už nepůsobíme), svou zprávu přednesou jednotliví vedoucí sekretariátů a komisí – pro povolání a formaci, pro misie a apoštolskou činnost, pro pastorační Vietnamců. O jednotlivých referátech následně probíhá diskuse a zodpovězení dotazů s případným vyvozováním závěrů.

Následuje volba vedení a dále se kapitula zabývá jednotlivými návrhy a diskusními příspěvky členů provincie a stanovením priorit v pastorační a apoštolské činnosti pro další období.

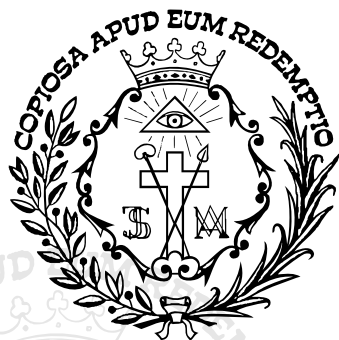
Přípravná tříčlenná komise ve složení P. David Horáček, CSsR., P. Piotr Nowicki, CSsR., P. Roman Janáč, CSsR. připravila v prosinci návrh programu kapituly a rozslala jej poštou všem účastníkům s příloženým seznamem redemptoristů žijících a pracujících na našem území a se seznamem účastníků kapituly. Dále zajistila ubytování, stravování a veškeré potřebné technické zázemí pro setkávání. Návrh programu kapituly byl po jejím zahájení schválen, jednání mohla začít.

Setkání jsme zahájili v pondělí 12. ledna v 9.00 hodin v bazilice mší svatou, jíž předsedal provinciál P. Josef Michalčík, CSsR., a kázání se ujal viceprovinciál z Bratislavy P. Václav Hypius, CSsR. Ten měl pro všechny kapituláře připravenou i promluvu k duchovní obnově, jež se konala po mši svaté až do odpoledne. K jednání jsme zasedli ve 14. 30. Po modlitbě a přečtení direktoria kapituly, jímž se zasedání řídí, jsme volili orgány kapituly. Kromě předsedajícího, kterým je vždy dosavadní provinciál, se volí sekretář a první moderátor, dále druhý moderátor, jenž je zároveň předsedou redakční komise, dvoučlenná redakční komise, dva skrutátoři, protokolant a notář kapituly.

Zasedání se kromě členů Pražské provincie redemptoristů zúčastnil viceprovinciál Bratislavy P. Václav Hypius, CSsR., dále viceprovinciál řeckokatolické viceprovincie v Michalovicích O. Jaroslav Štelbaský, CSsR., jehož úřad v lednu skončil a nově zvolený O. Metod Lukačik, CSsR., který se v Michalovicích ujal úřadu ke konci ledna. Společně jsme rokovali o možnostech spolupráce se Slovenskem.

Velmi zajímavým příspěvkem byl referát z pastorační práce Vietnamců. P. Piotr Nowicki, CSsR., hovořil o spolupráci provincie Praha a viceprovincie Extrapatriam z USA. Zmínil odchod P. Hoa Dang, CSsR., po necelých osmi letech zpět do USA. Kladně zhodnotil jáhenskou praxi dvou jáhnů z Extrapatriam, kteří pracovali v Čechách.

Provinciální kapitula

Přiblížil nám pastorační v Praze Kunraticích a v Teplicích, svátostnou službu komunitě Vietnamců, výuku a přípravu na svátosti. Hovořil o speciálních aktivitách, jimiž jsou například Vánoční setkání, kdy se sejdou v jednom pražském hotelu 300 Vietnamců s představiteli české církve, dále setkání na sv. Josefa, patrona pražské komunity, dále celorepublikové setkávání vietnamské mládeže v létě a pravidelná setkávání v centru pro mládež. Hovořil též o zapojení vietnamské mládeže do akcí pořádaných ČBK, sekcí pro mládež. Zmínil sdružení matek, sdružení otců, letní tábory konané pravidelně v červenci. Hovořil také o poutních aktivitách jednotlivých komunit a v závěru o výhledech této pastorační potřeby těmito lidem pomoci.

Následně se ujal slova P. Josef Nguyen Dat, CSsR., jenž nejprve hovořil o sobě, že se narodil ve Vietnamu a od dětství žil s celou rodinou v Americe, před 12 lety se stal redemptoristou a po věčných slibech byl zde v Čechách na roční praxi. Tehdy navštívil poprvé Ukrajinu. Před kněžským svěcením byl zpět v USA a po návratu do Čech se naplno věnuje Vietnamcům. Nyní se P. Francis Hoa Dang, CSsR., natrvalo vrátil do USA a Josef zde osaměl. V adventu a přes Vánoce strávil 5 týdnů na Ukrajině. Teď zůstal sám, a proto do doby, než přijde nový kněz, Ukrajinu nenavštíví. Jeho plánem je třikrát za rok na měsíc jít sloužit lidem na Ukrajině, kde je 150 vietnamských katolíků v Kyjevě, Charkově, Oděse, kde nejsou žádní kněží, ale jsou tam aspoň řeholní sestry. Požadují vietnamského kněze, který by sloužil v jejich jazyku, čemuž by rád dostal. Jeho prioritou je ale práce pro vietnamské katolíky v ČR. Teď, kdy je teprve několik dní zodpovědný za Vietnamce v ČR, promýšlí nové plány.

Po referátech a diskusích došlo na volbu. Provinciálem pro další období byl zvolen P. Josef Michalčík, CSsR. Jeho zástupcem byl zvolen P. Petr Beneš, CSsR. Třetím členem úzkého vedení provincie se stal P. David Horáček, CSsR. Mimořádnými konzultory, tedy členy širšího vedení, byli zvoleni P. Stanislav Příbýl, CSsR., a P. Roman Janáč, CSsR.

V čase přestávek a v době, kdy jsme čekali na skrutátory, kteří chodili k nemocnému P. Břetislavu Vaňkovi, CSsR., aby též hlasoval, jsme se vzájemně obohacovali mnohdy humornými historkami z kněžského a řeholního života.

Kapitulu jsme zakončili ve středu 14. ledna ve 12.00 hodin společnou modlitbou, před níž jsme v kapli kláštera zazpívali Te Deum. Prosíme vás o modlitby za nás a za naši činnost.

P. David Horáček, CSsR.

Bílý dým svatohorské konkláve – provinciál byl zvolen!

EUCHARISTIE – spis P. Dr. Václava Holakovského, CSsR – část 1.

Nikdy se dost nevyndavíme a nikdy dost neoslavíme jedinečné veledílo Boží lásky k stvořenému světu. Tím veledílem je vtělení věčného Slova. Církve je slaví na konci roku s tichou i jásavou radostí a ani nejvlažnější křesťané naší doby nemohou docela odolat kouzlu Vánoc. Ale ono neběží ani tak o několik svátečních dní. Od narození Ježíše Krista až do nejbližších věků budoucnosti jsou zde na Zemi ustavičné Vánoce. Slovo se stalo tělem a přebývalo a přebývá mezi námi. Všechny zvony vesmíru a všechna lidská srdce by se měla rozezvčet k oslavě tohoto tajemství.

Slovo tělem učiněné řeklo: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa“. Po všechny dny. Vánoce bez konce. Věčné Slovo v tajemství přesvaté vzájemnosti tří božských osob je všude přítomné, všechno je ustavičně tvořeno skrze ně a v něm. Nic mu tedy není vzdálené nebo cizí. Ale když se stalo tělem, chce s námi takto být jako člověk. Vzkříšený Ježíš neopouští tuto naši zem, jeho i náš domov. Jako se svým Svatým Duchem vtělil a stal se synem Mariiným, tak je svým Svatým Duchem s námi mnohým způsobem. Je s námi po všechny dny až do skonání světa tak, jak mu to diktovala a diktuje jeho nehybnou lásku, a jak nám to sdělil za dnů svého pozemského života. Je svým způsobem ve své Církvi, když ona zvěstuje jeho evangelium: „Kdo vás slyší, mne slyší“. Je svým způsobem přítomen se svými, když jsou spolu v jeho jménu: „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“. Je svým způsobem ztotožněn se svými potřebnými bratřími, neboť řekl: „Cokoli jste učinili jednomu z těchto nejmenších, mně jste učinili“. Je se svou Církví v jejich a jeho svátostech: „Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny“. Je s Církví a v ní jako hlava se svým tělem, je svým způsobem v lidské duši skrze lásku a milost: „Vy jste ve mně a já ve vás“. Je s námi po všechny dny svým řízením běhu dějin. Nakonec zmíním jeho božskou přítomnost, které chci věnovat následující řádky. Je to přítomnost eucharistická.

Připomeňme si slova Božího zjevení o eucharistii. Jsou to slova nám důvěrně známá a je potřebné, aby znova zazněla tato velká slova v naší Církvi. Věřící a milující duše vždy znova rády slyší, co hovoří Ježíš a jeho Svatý Duch církevními obcemi. A on nejprve přislíbí eucharistii v synagoze v Kafarnaum, jak to podává evangelista Jan: „Já jsem chléb života. Vaši praotcové jedli na poušti manou a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. Chléb, který já dám, je mé tělo dané za život světa“ (Jan, 6. kapitola). Pak přišla hodina, po které Ježíš vroucně toužil, a on splnil své přislíbení dané v synagoze v Kafarnaum. Evangelista Lukáš vypravuje: A když jedli, potom vzal chléb, pronesl díkyvzdání, rozlámal ho a dal jim se slovy: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává. To konejte na mou památku“. Stejně tak vzal i kalich, když bylo po večeři a řekl: „Tento kalich je nová smlouva v mé krvi, která se za vás prolévá“ (Lukáš 22, 19). Tato Ježíšova slova vstoupila do života Církve a proměnila svůj duš. Nejstarší zprávu o tom máme od sv. Pavla v listě Korinťanům. Píše: „Co jsem od Pána přijal, v tom jsem vás také vyučil“. A pak doslovně sděluje to, co říkají evangelisté ve zprávě o poslední večeři (srov. 1Kor 11, 23). V desáté kapitole prvního listu Korinťanům stojí jeho jedinečně slavná slova: „Kalich požehnání, který žehnáme, což to není účast v krvi Kristově? Chléb, který lámeme, což to není účast v těle Kristově? Je to jeden chléb, a proto my, i když nás je mnoho, tvoříme jedno tělo, protože všichni máme účast v tom jednom chlebě (1Kor 10, 16-17). Když

čteme ta slova – chléb, který lámeme a kalich požehnání, který žehnáme – vidíme v duchu křesťanské obce Pavlovy, jak slaví eucharistii. Nevíme dopodrobna, jaké obřady v těchto obcích vytvořili, ale vidíme, že konali to, co konal Pán, když se loučil s apoštoly.

Tedy eucharistie, to je jeden způsob Ježíšovy přítomnosti, způsob nejpodivuhodnější, který přináší celé bohatství Ježíšova díla. Ježíš Kristus řekl: „To konejte na mou památku“ a tato památka nikdy nevybledla a zůstala v jeho Církvi stále živá.

Uvedme si doklad této živosti. 12. února 304, za vlády císaře Diokleciána, kdy bylo pronásledování křesťanů, bylo v Abitinách u afrického Kartága zatčeno 49 křesťanů, když se v neděli účastnili eucharistie v domě Octavia Felixe. Jejich soudní výslech se nám doslovně zachoval. Vybrám z něj tu nejkrásnější část: Prokonzul se táže křesťana, v jehož domě se konalo shromáždění: „Proč jsi je přijal do svého domu?“ Felix odpověděl: „Protože jsou to moji bratři.“ „Měl jsi jim v tom zabránit“, pokračoval prokonzul. Felix odpověděl: „To jsem nemohl, protože my nemůžeme existovat bez Dominicum“ (tzn. eucharistického shromáždění). Už dávno předtím, v prvním století se v Didaché píše: V den Páně se shromažďujte k eucharistii. Tedy od samých začátků Církve až po naši dobu se koná ta živá památka na Ježíše Krista, po všechna staletí. Je jejím zdrojem, středem a vrcholem. Z ní především Církve žije a roste, jak hovoří poslední koncil (Lumen Gentium 26).

Kolik slavných svědectví bychom o eucharistii našli v dějinách Církve. Uvedu svědectví z naší doby. Známý duchovní spisovatel Thomas Merton vzpomíná na počátky své víry, kdy v mládí byl v jižní Francii: „Já jsem tehdy nevěděl, ani kdo byl Kristus, ani že Kristus je Bůh. Neměl jsem ani nej-

menší ponětí, že existuje něco takového, jako nejsvětější svátost. Myslel jsem si, že kostely jsou jednoduše místa, kde se scházejí lidé, aby si zazpívali nějaké písně. Přesto teď říkám vám, kteří jste tím, čím jsem byl tehdy já, kteří nevěříte, že jedině tato svátost, Kristus, který žije mezi námi, pro nás obětovaný, pro nás a s námi v čisté oběti, že jedině on může udržet svět v jednotě a zabránit nám, abychom se nezřítily střemhlav a okamžitě do propasti své vlastní věčné záhuby. A já tvrdím, že z této svátosti vyzařuje silné světlo pravdy, schopné vniknout i do takových srdcí, která o něm ještě nikdy neslyšela a která se zdají neschopná uvěřit.“ (z knihy Hora sedmi stupňů)

Mravní život křesťana – ctnosti

Kardinální ctnosti – moudrost

II.

U sv. Tomáše Akvinského je skutečnost světa a věcí v něm se nacházejících chápána podle paradigmatu knihy. Každá věc tohoto světa je jakoby jednou knihou a svět jakožto jejich soubor jednou obrovskou knihovnou jednoho jediného Autora, jenž ji v sobě od věků myslí a pak toto své myšlení svou stvořitelenskou činností píše, tiskne a vydává. I člověk sám je tedy Boží kniha postavená do Boží knihovny světa. Jenomže člověk je kniha, která není jako jiné knihy, mezi nimiž je mu souzeno se pohybovat. Člověk je kniha, která je zároveň i čtenářem. Všechny věci tohoto světa jsou knihy, které mohou či mají být člověkem čteny. Jen člověk sám je kniha, která má číst kromě ostatních knih i samu sebe. Proto je rozumově poznání jako čtení. Bůh ale nechtěl být poznáván jako v dřívějších dobách jenom v obrazu a náznamu moudrosti, který je ve stvořených věcech. Rozhodl se proto, aby sama pravá Moudrost na sebe vzala tělo a stala se člověkem. Proto také říká: „Dej jim, ať poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.“ Moudrost se dává člověku poznat. Protože, jak říká svatý Atanáš, biskup, schopnost našeho vědění a myšlení pramení v této Moudrosti, jsme schopni tuto tvůrčí Moudrost přijímat a poznávat skrze ni Otce. Je snadné vytušit, že tato „moudrost“ není jen prostá inteligence nebo praktická obratnost, jak to řekl sv. Jan Pavel II., nýbrž spíše účast na myšlení Boha, který „ve své moudrosti stvořil člověka“.

Katechismus učí: „Moudrost je ctnost, která dává praktickému rozumu schopnost, aby v každé situaci rozeznal, co je naše pravé dobro, a zvolil přiměřené prostředky k jeho konání.“ Člověk „rozvážný dává pozor na své kroky“ (Př 14,15). „Ovládejte se tedy a (na věci) se dívejte střízlivě, (abyste se mohli věnovat) modlitbě.“ (1 Petr 4,7) Moudrost je „správné pravidlo jednání“, píše sv. Tomáš, dovolává se Aristotela. Moudrost se nesměšuje s bázlivostí nebo strachem, ani s dvojakostí nebo přetvářkou. Nazývá se „auriga virtutum“, vozatajem ctností, poněvadž řídí ostatní ctnosti a dává jim pravidla i míru. Právě moudrost bezprostředně řídí úsudek svědomí. Moudrý člověk se podle toho úsudku rozhoduje a uspořádává podle něj své chování. Díky ctnosti moudrosti v jednotlivých případech uplatňujeme mravní zásady, aniž bychom se mylili, a překonáváme pochybnosti týkající se dobra, které máme vykonat, nebo zla, kterému se máme vyhnout. Je to schopnost pronikat do hlubokého smyslu bytí, života i dějin a jít pod povrch věcí a událostí, aby se odhalil jejich poslední význam chtěný Pánem. Usilujme o moudrost, která říká: „Kdo se o mě snaží, nezhrěší.“

Svět je pole, říká Pravda. A tak na něm kopejme; je na něm skrytý poklad, vykopejme jej. Tím pokladem je moudrost, ta se přece loví z hlubin. Všichni ji hledáme, všichni po ní toužíme. Neboť šťastný je člověk, jenž dosáhl moudrosti, ten, kdo vyniká poznáním. Hledej ji tedy, dokud je k nalezení, a volej ji, dokud je blízko. Chceš slyšet, jak je blízko? „Blízko tebe je to slovo, máš ho v ústech i ve svém srdci,“ jen ho musíš hledat s čistým srdcem. Jestliže totiž najdeš srdcem moudrost, budou i tvá ústa oplývat moudrostí (svatý Bernard, opat). Pán vykreslil své slovo mnoha barvami, aby v něm každý, kdo se jím zabývá, našel něco, co jej uchvátí. Ukryl ve svém slově nejrůznější bohatství, abychom z něho ve svém úsilí všichni mohli něco pro sebe vytěžit. Raduj se, že jsi nasycen Božím slovem, a nermuť se z toho, že tě jeho bohatství přesahuje. Ten, kdo má žízeň, se přece raduje z toho, že může pít, a nermoutí se proto, že nemůže vypít celý pramen. Pramen má zdolat tvou žízeň, nikoli tvá žízeň pramen. Cos dostal a čehos dosáhl, je tvůj podíl; co zbylo, je tvé dědictví. Cos nemohl pro svou nedostatečnost dostat najednou, dostaneš jindy, jen když vytrváš (Svatý Efrém, jáhen). Proto je poselství evangelia nutné, jedinečné, nenahraditelné. Obsahuje moudrost, která není z tohoto světa. (Jan Pavel II, Evangelii nuntiandi). Ukončeme proto nyní modlitbou svatého Ambrože, která se obrací ke Kristu takto: „Nauč mě slovům bohatým na moudrost, protože Tys Moudrost! Otevři mé srdce, Ty, kterýchs otevřel Knihu! Otevři onu bránu, jež je v nebi, protože Ty jsi Brána! Kdo tam vstoupí skrze Tebe, bude vlastnit Nebeské království; kdo tam vstoupí skrze Tebe, nezklame se, protože se nemůže mylit ten, kdo vstoupil do příbytku Pravdy!“

O. Krzysztof Strzelczyk, CSsR

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

Neděle: Areál otevřen 6.30 - 17.00

Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Po každé mši je požehnání milostnou soškou a její uctívání

Po odpolední mši svatě jsou nejprve zpívány nešpory

Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Pondělí - sobota: Areál otevřen 6.30 - 18.00

Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)

Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Schody: Svatohorské schody otevřeny 8.00 - 17.00 (v zimě jen do 15.30)

Svatost smíření: Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli

Ve čtvrtek po odpolední mši svatě půlhodinová adorace

V pátek mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské

V sobotu po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na <http://www.svata-hora.cz>, nebo je předat osobně v sakristii

V postní době v pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence

V květnu denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí & pátek: 9.00 - 12.00; 13.00 - 15.30

V případě nutnosti je možné se na duchovní správu nepřetržitě obracet na tel: 603 797 393 - P. Sokulský, administrátor.

Prodejna knih a poutního zboží, Svatohorské poutní muzeum a průvodcovská služba

Provozuje Sacromontana, s.r. o. IČ: 27363261, DIČ: CZ27363261, odp. os. Martina Jechortová.

Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, fax: +420 318 429 934, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz,

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba Svatohorského poutního muzea a prodejny poutního zboží neděle: I. - XII: 9.00 - 17.00

pondělí - sobota: I. - V. & IX. - XII: 9.00 - 16.00 • V. - VIII.: 9.00 - 17.00

Expozice Svatohorského poutního muzea je volně přístupná za dobrovolné vstupné.

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách muzea, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou Svatohorského poutního muzea. Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Cena prohlídky 70 Kč / 50 Kč, rodinné vstupné 190 Kč, cizojazyčný výklad 100 Kč / 80 Kč, děti do 6 let zdarma.

Prohlídka s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové chórové varhany v bazilice. Český výklad 140 Kč / cizojazyčný výklad 200 Kč.

Prohlídka výstavy na Letním kůru „Svatá Hora v čase i nad časem“ - na požádání v prodejně za dobrovolné vstupné.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s, Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>. Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.

Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o. Expedici zajišťuje Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s, č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Shlédni, Otče, na své děti,
kterým život dal tvůj Syn,
lačné nenech hladověti,
syť je chlebem nebeským.
Dej ať tělo církve vstřebá
všechn život z tvého chleba,
obnovuj nás Duchem svým.

Ježíš pod způsobou chleba všechny k svému stolu zve,
uzdravuje, padlé zvedá, celý se nám daruje.
Potěš duši zarmoucenou, ty, jenž krví drahocennou
vykoupil jsi věrné své.
(z Kancionálu)